

Απόστολος Πιερρής

ΕΜΠΡΟΣ!

**ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ
ΜΑΣ ΠΛΗΓΩΝΕΙ**

Τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες.

Θουκυδίδης, ΙΙ, 43, 4 (Περικλέους Επιτάφιος)

Σύγχρονα [το 1849] ετελείωσε [ο Σολωμός] και τον «Πόρφυρα» [Υμνο στο Κάλλος] και έμελλε να το δημοσιεύσει. Προς έναν φίλον του, ο οποίος του επαράτηρησε ότι το έθνος ήθελε δεχθεί καλύτερα ένα ποίημα εθνικό, απάντησε ευθύς: **Το έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί Εθνικόν ό,τι είναι Αληθές.**

Ιάκωβος Πολυλάς, Προλεγόμενα στον Σολωμό, XVI

α'

Τῆς θαλάσσης καλῆτερα
 φουσκωμένα τὰ κύματα
 'να πνίξουν τὴν πατρίδα μου
 ὥσ' ἂν ἀπελπισμένην,
 ἔρημον βάρκαν.

β'

Ἐς τὴν στεριὰν, 'ς τὰ νησία
 καλῆτερα μίαν φλόγα
 'να ἰδῶ παντοῦ χυμένην,
 τρώγουσαν πόλεις, δάση,
 λαοὺς καὶ ἐλπίδας.

.....

δ'

Παρά προστάτας 'νᾶχωμεν.

Α. Κάλβος, Λυρικά, Ὡδὴ Ἑκτη, Αἰ Εὐχαί

Υπάρχουν δυο Ελλάδες.

Μια όμορφη, η δική μας των Ελλήνων, που πονάει.

Η άλλη δυσώνυμη και αίσχιστη, του ΝεοΕλληνικού Καθεστώτος, που μας πληγώνει.

Ελλάδα που μετράει είναι μια ουσία τρισυπόστατη.

Πρώτα απ' όλα ο **Ελληνισμός**, ένα μοναδικό πολιτιστικό μέγεθος που εξέλαμψε και λάμπει ες αεί καθοριστικά για την ιστορία της ανθρωπότητας από την Κλασσική Εποχή, ένας τρόπος ζωής, μια μορφή σκέψης, ένα σύστημα αξιών. Το εννοεί ο Σολωμός με την κοφτή φράση του.

Μετά Ελλάδα είναι ο **Τόπος**, η συγκεκριμένη υπόσταση του γεωγραφικού χώρου. Το πνεύμα του τόπου έδωσε τον πολιτισμικό Ελληνισμό.

Και πάντα, τρίτον, Ελλάδα είναι οι κάτοικοι του τόπου, ο περιούσιος **Λαός**, εμείς, οι φορείς του πνεύματος του Τόπου και της σφραγίδας του Ελληνισμού.

Η Ελλάδα με αυτή την τριπλή διάσταση είναι ιερό και όσιο. Αδιαπραγμάτευτη είναι η απόλυτη ανεξαρτησία, αυτοδιαμόρφωση και αυτοθέσμιση του. Οποιοσδήποτε, και ελάχιστος, συμβιβασμός στην ακεραιότητα του Ελληνικού αυτοπροσδιορισμού είναι έγκλημα καθοσιώσεως και επαίσχυντη προδοσία. Η Ευχή του Κάλβου υψηγорεί την αδίστακτη επιλογή.

Ελλάδα υπό κάθε άλλη έννοια εκτός της τρισυπόστατης ουσίας της είναι απλώς μέσον και όργανο για τον άγιο σκοπό της μέγιστης λάμψης του υψηλού οικείου Πολιτισμού, της άνθισης του Τόπου, της δύναμης και ευημερίας του Λαού. Και κάθε εργαλείο κρίνεται από την αποτελεσματικότητά του στην υπηρεσία του σκοπού.

Τέτοιο μέσο είναι το ΝεοΕλληνικό Σύστημα. Όπως οικοδομήθηκε από το 1833 μέχρι σήμερα, το όργανο αυτό αποδείχτηκε διαχρονικά αποτυχημένο. Συνιστά αυτό καθεαυτό την πεμπτουσία της παταγώδους αποτυχίας του ΝεοΕλληνισμού και δεν θα μπορούσε να είναι τίποτε άλλο γιατί στήθηκε λανθασμένα και αναπτύχθηκε στραβά.

Το μέσο λοιπόν αυτό χρειάζεται συλλήβδην να πετάξουμε, όχι να επιδιορθώσουμε.

Χρειάζεται να γκρεμίσουμε αυτήν την Ελλάδα, γιατί δεν είναι η Ελλάδα ΜΑΣ.

Το Καθεστώς του ΝεοΕλληνικού Κράτους δεν είναι Ελληνικό. Η Ελλάδα του Καθεστώτος και η Ελλάδα η δική μας είναι δύο διαφορετικά και αντίθετα πράγματα.

Για να αναγεννηθεί η δική μας Ελλάδα πρέπει να γκρεμιστεί η δική τους.

Θέλω να σύρω τις αδρές γραμμές του ΝεοΕλληνικού Προβλήματος που η συστημική προπαγάνδα του Κατεστημένου συστηματικά θολώνει.

Τριπλή πάλι η διάγνωση.

Πρώτον, το ΝεοΕλληνικό Κράτος θεμελιώθηκε πολιτιστικά στην Ευρωπαϊκή Κουλτούρα, όχι κατ' ευθείαν στον Υψηλό και Βιωτικό πολιτισμό του Ελληνισμού. Η αντίληψη της Ευρώπης ως πολιτιστικής συνέχειας της Ελλάδας είναι μια φαντασική, α-νόητη ιδεοληψία. Ο έρως του Κλασσικού είναι μια συνιστώσα στη φυσιογνωμία του Ευρωπαϊκού πολιτισμού, ισχυρή κατά τόπους, χρόνους και ομάδες, αλλά όχι καθοριστική του βασικού χαρακτήρα και των θεμελιωδών δομών του. Η αναγέννηση και το σωστό στήσιμο του ΝεοΕλληνισμού δεν μπορεί να διενεργηθεί παρά με την αδιαμεσολάβητη αυτοδυναμία του καθαρού Ελληνισμού, όπως εκφράζεται στην κλασσική του περίοδο. Ο Ελληνικός χαρακτήρας είναι ο ίδιος τώρα, τότε και πάντα. **Χρειάζεται λοιπόν να γκρεμίσουμε την Ευρωπαϊκή θέσμιση του ΝεοΕλληνισμού για να απελευθερώσουμε τον Ελληνισμό.**

Δεύτερον, ο τόπος μας ορίζει διαχρονικά τα όρια Δύσης και Ανατολής, Βορρά και Νότου. Η γεωγραφική του περιφέρεια είναι η καθ' ημάς Ανατολή, το πολυδύναμο ΒαλκανοΜικρασιατικό πεδίο με τις εξακτινώσεις επιρροών του ένθεν κακείθεν. Η γεωπολιτική μας ταυτότητα ορίζεται από αυτά τα χαρακτηριστικά της οριακότητας και περιφερειακότητας. Η **προσάρτηση**, αντί της δημιουργικής σχέσης, του ΝεοΕλληνικού Κράτους στο Ευρωπαϊκό Σύστημα είναι **τεράστιο ιστορικό λάθος.** Αναστέλλει την περιφερειακή δυναμική και υποθηκεύει, υποθήκευσε ήδη, όχι μόνον το μέλλον, αλλά αυτή την ανεξαρτησία της

χώρας. Η ιδιαιτερότητα της Ελβετίας είναι έλασσον φαινομένο μπροστά στην μοναδικότητα της Ελλάδας.

Τρίτον, ο Λαός δεν αφέθηκε να βρει το λειτουργικό πλαίσιο συλλογικής δράσης που του ταιριάζει. Δεν αυτομόρφωσε την κοινωνία του σε Κράτος. Αποτέλεσμα, μόνιμη δυσλειτουργία και αναγκαία συνεπακόλουθη αναποτελεσματικότητα. Όθεν καθολική αισχρή αποτυχία του ΝεοΕλληνισμού. Το θέμα της ταυτότητας του Ελληνισμού, το «Γνώθι Σαυτόν» του Έλληνα, δεν είναι απλώς ιδεολογικός όρος καλής κατάστασης. Η μεταφυσική αλήθεια υπόκειται στη ρίζα κάθε πρακτικού επιτεύγματος. **Το Σύστημα Διακυβέρνησης και Οικονομίας του ΝεοΕλληνικού Κράτους δεν αντιστοιχεί καν, δεν ταιριάζει στον χαρακτήρα του Έλληνα.** Στην ελεύθερη δημιουργικότητα και αγέρωχη ατομικότητά του, στο αγωνιστικό ιδεώδες της αριστείας και στην πολυμερισμένη, οργανική, φυσικά ορθολογική πραγματικότητα της δράσης του, επιβλήθηκε ο ζουρλομανδύας ενός σκληρού, κεντρομόλου και συγκεντρωτικού, μηχανιστικού, Ευρωπαϊκού μοντέλου. Το οποίο, ακριβώς εξαιτίας του θεμελιώδους αταίριαστού, αμέσως μετεξελίχθηκε στην ειδεχθή ΝεοΕλληνική νεοφεουδαρχία: πελατειακό κράτος και πελατειακή οικονομία εις εξυπηρέτηση μιας ανίκανης ολιγαρχίας που μόνο με τη διαπλοκή μπορεί να επιβιώσει, τη διαπλοκή και διαφθορά πολιτικής Εξουσίας, οικονομικής Ολιγαρχίας και μιντιακής Προπαγάνδας.

Και ιδού με πάσα προφάνεια αναδύεται ο ήλιος της αλήθειας με πρακτικότερες συνέπειες. Να οι τρεις άξονες που αντιστοιχούν στο τρισυπόστατο του Ελληνισμού (Πολιτισμός – Τόπος – Λαός).

Ο πολιτιστικός Ευρωπαϊσμός του ΝεοΕλληνικού Κατεστημένου είναι η αιτία της πολιτιστικής εξουθένωσης της χώρας. Ο πολιτισμικός ετεροκαθορισμός του ΝεοΕλληνισμού είναι έσχατο, θανάσιμο αμάρτημα. **Η πολιτιστική αλλοτρίωση είναι η χειρίστη μορφή δουλείας.**

Ο Ευρωπαϊστικός προσανατολισμός της εξωτερικής και αμυντικής στρατηγικής του ΝεοΕλληνικού Κατεστημένου αντιστρατεύεται τον γεωπολιτικό χαρακτήρα της χώρας εξουδετερώνοντας την περιφερειακή λειτουργικότητά της. Η αποδυνάμωση των Ενόπλων Δυνάμεων συνδέεται άμεσα προς αυτόν τον προσανατολισμό. Στον επανασχεδιασμό της γεωστρατηγικής της χώρας επίκεντρο θα αποτελέσει η περιφερειακή δυναμική ώστε να δημιουργηθεί εστία πεδίου στον ιστορικά πανίσχυρο ΒαλκανοΜικρασιατικό χώρο, σε συντονισμό προς το παγκόσμιο πεδίο και σε ορθολογικά δημιουργική σχέση προς τον Βόρειο και Δυτικό χώρο (Ρωσία, Γερμανία), όπως και προς τον Ανατολικό και Νότιο (Ισλάμ στη Μέση Ανατολή και το Μεσογειακό πεδίο).

Και τρίτον και τελεσιουργόν: ο Λαός υποφέρει και δυσανασχετεί με τις πέδες του πολιτικοοικονομικού κατεστημένου. Είναι εξωφρενικό να έχουμε στη χώρα σήμερα λιγότερη οικονομική και ατομική ελευθερία, από την άκρως διαφοροποιημένη τοπολογικά κατάσταση που επικρατούσε επί της τελευταίας ιδίως περιόδου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία και επέτρεπε την ορθολογική αξιοποίηση χαρακτηριστικών πληθυσμού και χώρου, και των αντιστοίχων συγκριτικών πλεονεκτημάτων, στις διάφορες περιοχές της γεωγραφικής επικράτειας. **Το ΝεοΕλληνικό Κράτος και το κατεστημένο του υποτάχθηκαν εξ αρχής στην τελείως ξένη Ευρωπαϊκή λογική με ολέθρια αποτελέσματα για τα πεπρωμένα του Ελληνισμού στον φυσικό χώρο του και για την μοίρα του Λαού του.**

Και σαν να μην έφταναν αυτά προς οριστική καταδίκη του, επιπλέον, φεουδαρχικός καπιταλισμός, το *sui generis* έκτρωμα του ΝεοΕλληνικού κατεστημένου, είναι ο πλήρης αναχρονισμός για το άνυσμα της ιστορίας στην παρούσα εξαιρετικά σημαντική και ενδιαφέρουσα στιγμή.

Άρα:

Να λοιδορήσουμε γελοιοποιώντας τον πολιτιστικό Ευρωπαϊσμό του ΝεοΕλληνισμού υπό όλες τις φανερές και κρυφές μορφές του.

Να εγκαταλείψουμε φρονίμως τον γεωπολιτικό Ευρωπαϊσμό του.

Να γκρεμίσουμε εκ θεμελίων το πολιτικοοικονομικομιντιακό κατεστημένο, βδέλυγμα διαστροφής απότοκο του οργανωτικού Ευρωπαϊσμού σε Ελληνικό έδαφος.

Για να δημιουργήσουμε εξ υπαρχής το Σύστημά μας όπως μας ταιριάζει. Ωστε να μπορούμε να λειτουργήσουμε αποτελεσματικά. Ωστε να μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα πραγματικά συγκριτικά πλεονεκτήματά μας και έτσι να πάρουμε το κομμάτι του παγκόσμιου καταμερισμού που μας ανήκει δικαιωματικά.

Γιατί δικαιούται ο καθένας ό,τι μπορεί. Και μεγιστοποιεί το «μπορεί» του αναπτύσσοντας τον εαυτό του πάνω στη στέρεη βάση της φύσης του, της ταυτότητας της ύπαρξής του.

Δύναμη είναι προβολή της ουσίας κάθε όντος και δεν μπορεί να υπάρξει με δανεικά: δανεική ταυτότητα, πιθηκίσιο πολιτισμό, δανεικά χρήματα, ξένη οργάνωση, ανοικείο τρόπο ζωής.

Δανεική δύναμη υπό όλες τις έννοιες είναι αντίφαση στους όρους. Αλλοτρίωση θα πει έσχατη αδυναμία. Και προφανώς αφού είναι και απόλυτη δουλεία.

Χρειαζόμαστε να σταθούμε στα πόδια μας για μια ταχύρρυθμη ανόρθωση όλων των συντελεστών ισχύος της χώρας μας. Τη Σκληρή Δύναμη – στρατιωτική. Τη Μαλακή Δύναμη – οικονομικοπολιτική. Τη Σοφή Δύναμη – πολιτιστική.

Και από τα μεγάλα και καλά στα μικρά και απεχθή.

Περιφρονούμε βαθύτατα οι Έλληνες τη γελοία υποβάθμιση της πολιτικής σκηνης κατά την παρούσα συγκυρία. **Ο Νανισμός περιφέρεται**

ανάγοντας σε πολιτική την ανεπάρκειά του. Φαιδρή αντιπαράθεση επί τη βάσει του ποιος προκαλεί την ευνοϊκή ή δυσμενή διάθεση των «ξένων» – δανειστών, εταίρων, κερδοσκόπων, κακοτρόπων, ανιστόρητων, εχθρών, φίλων, το κάθε τι αναλόγως της υποκειμενικής άποψης του πολιτικάντη πολιτικολογούντος. Ο Φοβισμός ως στρατηγική. Η πιο πρόστυχη επίδειξη αποτρόπαιης αδυναμίας. Η πολιτική της Επαιτείας και της Γονυκλισίας σε crescendo αηδίας.

Έλληνες δεν αξίζουμε τέτοια κατάντια.

Χρειάζεται αρετή και τόλμη η ελευθερία.

Η ευημερία δεν γίνεται χωρίς ελευθερία, ούτε η ελευθερία ανθεί χωρίς νου και γενναιότητα. Χωρίς φρονιμάδα και ανδρεία η Δημοκρατία καταντά γελοιοδέστατος τύπος, η δε ευτυχία απατηλό όνειρο.

Τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες – γκρεμίζουμε την φυλακή που μας έχουν φτιάξει και κτίζουμε το δικό μας σπίτι, Ναό του Ελληνισμού. Θα κερδίσουμε τον κόσμο αν κερδίσουμε την ψυχή μας.

Τὸ δ' εὖ νικάτω.

